

[Gert Petersen]

Det er socialistisk folkepartis mål. Der er gode udsigter til, at dette mål skal blive realiseret den 23. oktober gennem en styrkelse af socialistisk folkeparti, så vi kan få den vending i den politiske og økonomiske udvikling, som man nu har sukket efter i de sidste fem år, men som hverken den socialdemokratiske mindretalsregering, der gennem forligspolitik gjorde sig afhængig af de borgerlige partier, eller – og slet ikke – den reaktionære SV-regering har været i stand til at afstedkomme.

Jørgen Jensen (DKP):

Statsminister Anker Jørgensens og den socialdemokratiske folketingsgruppes holdning til strejker og fysiske blokader er kendt fra en række konflikter, vi har haft i de senere år: de skulle brydes, hvis samfundsinteresser stod på spil. Det er derfor forbavsende, at statsminister Anker Jørgensen var 13 måneder om at opløse den effektive blokade af alle nødvendige lovinitiativer imod storkapitalens udnyttelse af krisen, mod betalingsbalanceunderskud og mod arbejdsløshed.

Det var ikke nødvendigt at opløse den hverken med førergreb fra politiet eller med dresserede hunde for at fjerne de 21 blokadevagter, som kaldte sig ministre, men det er måske også årsagen til, at man frejdigt taler om, at man vil genoptage blokaden efter den 23. i denne måned.

Vi hilser valget velkomment. Det åbner for nye muligheder, og det er ikke rigtigt, hvad statsminister Anker Jørgensen har sagt og egentlig desværre siger endnu, nemlig at alt andet end samarbejde med venstre og det politiske grundlag, der blev aftalt på Marienborg, skulle være værre.

Jeg vil også advare imod de forsøg, der gøres på at få valgkampen til at dreje sig om firkløverpartiernes muligheder for at danne regering efter den 23. Talen om, at blot man får flere stemmer tilsammen end socialdemokratiet, er jo politisk bluff. Vi kan forsikre om, at hvis socialdemokratiet gør det rigtige og stemmer imod en borgerlig regering eller den politik, som en eventuel borgerlig regering ville lægge frem, vil vi altid stemme imod. Vi kan forsikre om, at vi vil rejse en storm her i folketinget og ude i arbejderklassen mod en borgerlig regering.

Derfor er det ikke nok blot at tælle de stemmer eller mandater sammen, som socialdemokratiet har over for en borgerlig regering.

Det er klart, at her-og-nu-løsninger, grundet på holdningen i store dele af befolkningen, ikke er socialisering. Det ved alle. Men det er lige så klart, at tingene ikke klares med en ny tvangsopsparring, som man kalder ØD. Og det kniber også med troværdigheden i talen om, at man vil begrænse spekulanternes og storkapitalens magt, når man løber fra egne gennemførlige forslag, når der viser sig mulighed for at gennemføre dem, sådan som vi også har set igennem den senere periode.

Jeg synes, det er rigtigt og stærkt, når arbejdsminister Auken i dag kræver en hvidbog om udviklingen af de økonomiske forhold ude på B&W. Men i november måned 1978, da kommunisterne igen fremsatte forslag om en kommission til undersøgelse af kapitalkoncentrationen i erhvervslivet, bl. a. med henvisning til det, der skete på B&W, og hvor der var tilslutning til forslaget ved første behandling fra retsforbundet, fra SF, fra VS, altså et flertal, hvis socialdemokratiet ville have været med – der var også sympati i andre partier for en sådan kommission – da sagde socialdemokratiet: det er unødvendigt, det er overflødigt med en sådan kommission. Men nu siger man altså rigtig stærkt, at det er nødvendigt at få en hvidbog.

Vi mener, det er rigtigt at kræve denne undersøgelse, men havde man gjort det, dengang der var mulighed for det, havde det ikke været nødvendigt at afvise, som man nu gjorde, B&Ws krav om en støtteordning.

Vi vil gerne være med til at tage små skridt hen ad vejen til en demokratisering af det økonomiske liv. Ja, mange af de formuleringer i det socialdemokratiske idéprogram er egentlig brugbare som indledende skridt. Men de er også alle sammen gift for en demokratisk udvikling, hvis de alene skal begrunde eller være dele af en såkaldt stram indkomstpolitik.

Det er jo det, der egentlig hele tiden har været kendetegnet: hvornår er kravet, det absolutte krav, om ØD dukket frem? Hver gang der har været overenskomstforhandlinger, hver gang der har været folketingsvalg, hver gang man har diskuteret overgreb mod arbejderne, er det dukket frem. Alene som et